

Az európai kontinens a migráció célpontja

A szabad mozgás és a tartózkodás szabadsága emberi jogok. A migránsok a múltban is alakították a kultúrákat és társadalmakat, és továbbra is ezt fogják tenni. A kényszerű migráció azonban szenvedéshez és hanyatláshoz vezet, és küzdenünk kell azok ellen az alapvető okok ellen, amelyek társadalmuk elhagyására kényszerítik az embereket. Eddig mindenki kudarcot vallott, aki erődöt próbált építeni Európából.

Az Európai Unió határai nem korlátozódnak a külső határokra, hanem jelen vannak a repülőtereken is, a határokon belüli gyorsított személyazonosság-ellenőrzésben és az Európa-szerte bevezetett elektronikus ellenőrző rendszerekben is.

Ma minden eddiginél inkább szükségünk van közös álláspontokra. Az Európai Zöldek egyetértenek a migráció közös megközelítésével, hangsúlyozva a szolidaritást. Azt világméretű jelenségként vizsgálva, lehetőség nyílik a hatékony elemzésre. Mi, Zöldek, azokra a jogokra alapozzuk álláspontunkat, amelyeknek meg kell illetniük a polgárokat, nem pedig azokra a korlátozásokra, amelyeket rájuk nézve megszabnánk.

Mi, Zöldek, proaktív politikákra törekszünk, amelyek a migránsok és a társadalom egésze számára előnyösek. A beilleszkedési politika – ezt a terminust részesítjük előnyben az általánosan elterjedt „integrációval” szemben – nem a migránsoknak tett szívesség, hanem erre az egész társadalom működéséhez szükség van. Ez egy gazdagító folyamat az egész népesség számára. Ha ezt nem jól csinálják – mint a legtöbb európai országban – mindkét oldalon problémák, félelmek, szorongások és előítéletek jelentkezhetnek és jelentkeznek is.

Mi, Zöldek, hiszünk a sokféleségben mint pozitív értékben. Nem félünk attól, hogy változásra van kilátás közösségeinkben, és a beilleszkedést párbeszédként, nem pedig kényszerként támogatjuk.

Mi, Zöldek, további hidakat szeretnénk megnyitni Európa felé: ez alapvető számunkra. Ki kívánjuk szélesíteni azokat a jogi csatornákat, amelyeken keresztül az emberek letelepedhetnek Európában. Ha jogszerű utak vezetnek Európa felé, kevesebben fognak veszélyes és akár halálba vezető utazásokra vállalkozni.

Ezek az elvek nem fognak bennünket megakadályozni abban, hogy azokkal az okokkal foglalkozzunk, amelyek kényszerűséggé teszik a migrációt, ahelyett, hogy választás lehetne. Az éghajlatváltozás leküzdésére irányuló intézkedéseket tovább kell fejleszteni, és ezek számára elegendő forrást kell biztosítani a végső eredmények szavatolásához. Ez új munkahelyeket is teremt majd. Az EU-nak minden energiáját arra kell fordítania, hogy megelőzze a konfliktusokat, és világszerte helyreállítsa a békés körülményeket. A közös fejlődés javítása és annak biztosítása, hogy az EU költségvetésének egy részét a származási országok oktatási és fejlesztési programjaira fordítsa, csak egy eszköze az egyensúly helyreállításának az európai migrációs politikákban, amelyeket a bűnüldözési célkitűzések vezérelnek, nem pedig az emberségesség, a gondosság, a tisztelet és az empátia által jellemzett bánásmód biztosítása.

A munkaerőpiachoz való teljes körű hozzáférés az EU valamennyi lakosa számára

Mielőtt az Európai Unió kívüli potenciális munkavállaló migránsokat vizsgálnák, a tagállamoknak először az Unió belüli valamennyi jelenlegi lakos számára biztosítaniuk kellene a munkaerőpiachoz való teljes körű hozzáférést. Ez azt jelenti, hogy az „új tagállamok” állampolgárai a csatlakozás után azonnal teljesen szabad mozgással rendelkeznek. Az EU-ban már letelepedett minden harmadik országbeli állampolgárnak, beleértve családtagjaikat is, teljes mértékben hozzá kellene férnie a munkaerőpiachoz, az egészségügyi és oktatási létesítményekhez. A nők strukturális és tényszerű megkülönböztetésével szemben a női bevándorlók vízumainak és munkavállalási engedélyeinek függetlennek kellene lenniük férjeikétől és gyermekeikétől, annak érdekében, hogy az országban való tartózkodásukat illetően ne függjenek a férfiak és a gyermekek jogától. Három évi tartózkodás és munka után az Európai Unió polgáraival azonos társadalmi jogokat, szabad mozgást és letelepedési szabadságot kellene kapniuk.

Az EU munkaerő migrációjára vonatkozó politikája: kék kártya, ideiglenes migráció és minimumszabványok

DV\743655HU.doc

Az EGP a betanított munkások és segédmunkások megkönnyített belépésének lehetőségével kívánja bővíteni a magasan képzett migránsoknak kiadandó kék kártyára irányuló európai uniós javaslatot. Ez lehetővé tenné a harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy jogszerűen lépjenek be az EU-ba, munkát keressenek, és jogszerűen munkavállalási engedélyhez jussanak. Bizonyos idő elteltével – például két vagy három évvel később – lehetőséget kellene adni az ideiglenes jogállás állandóvá tételére. Annak tudatában, hogy a munkaerőpiacok szükségletei és realitásai minden tagállamban mások, az EGP nem tartja helyesnek az egész EU-ra vonatkozó központi kvótát, hanem inkább azt részesíti előnyben, hogy a számokra vonatkozó döntéseket nemzeti szinten hozzák meg. Az EGP a munkavállaló migránsok jogaira vonatkozó minimumszabványok uniós szintű jogi keretrendszerét szorgalmazza. Az EU-nak garantálnia kell a munkaadók és a nyomornegyedek bérbeadói általi visszaélés elleni védelmet, lehetőséget kell adnia a migránsoknak a beilleszkedésre, készségeik fejlesztésére és a részvételre, és ezért felelőssé is kell őket tennie. A minimumszabványok magukban foglalják a kérelmezési eljárások átláthatóságát, kritériumait és határidőit, a nemzeti minimálbérhez való jogot, a családgyegetést, valamint a lakhatáshoz és oktatáshoz való hozzáférést.

A „vendégmunkás rendszer” kudarca

A migráció minden típusa a készségek, elképzelések és tudás átadásához vezet, kapcsolatokat és interperszonális hálózatokat hoz létre, hozzájárul mind a származási, mind pedig a befogadó ország társadalmi és gazdasági fejlődéséhez, valamint gyarapítja magukat a munkavállalókat. Napjainkban a migránsok többsége nem mozoghat szabadon a származási ország és a befogadó ország között, mert az Európai Unió elhagyása azzal a nagy kockázattal jár, hogy többé nem engedik őket vissza. Az EGP elutasítja a körkörös migráció javasolt elképzelését, amelynek keretében csak átmenetileg fogadnák be a migránsokat, mégpedig a kudarc kockázata miatt, mint a régi „vendégmunkás rendszer” esetében. Az ideiglenesen beengedett migránsoknak esélyt kell kapniuk a letelepedési engedély megszerzésére. A tagállamoknak ösztönözniük kell a migrációt azáltal, hogy a migránsok számára megfelelő körülményeket teremtenek, anélkül, hogy hátrányosan érintenék jogaikat és választási lehetőségeiket. Továbbá, az EU-nak hozzá kell járulnia a készségek és tudás átadásához azáltal, hogy a „fejlődő országokból” érkező nagyszámú ember számára hozzáférést biztosít egyetemeihez és középiskoláihoz.

Zöldek, migránsok és a társadalom

Mi, Zöldek, felismerjük, hogy Európa ma olyan kontinens, amelyen sok kultúra él egymás mellett. Olyan beilleszkedési folyamatokra törekszünk, amelyekeken keresztül Európa minden lakosa fokozhatja a társadalomban való egyenrangú részvételét. E folyamatok célja és az ideális társadalom számunkra egy olyan társadalom, amelybe minden polgár beilleszkedett, és amelyben egyenlő jogokkal és tisztességes esélyekkel rendelkezik.

Integráció: nem lehet előfeltétel a migránsok számára, hanem célnak kell lennie

Az elmúlt években az európai politikusok az integráció lehetőségét az Európába való bevándorlás feltételének tekintették. Mi, Zöldek, elutasítjuk ezt a nézetet: az integráció cél, és a beilleszkedési folyamatok azok az eszközök, amelyek alkalmazásával a társadalom segít abban, hogy valamennyi polgár résztvevővé váljon. A beilleszkedésnek akkor kell bekövetkeznie, amikor a migráns már Európában van, nem pedig előtte. A beilleszkedési politika kívánatos, és szükséges társadalmunk egészének jobb működéséhez.

A Zöldek beilleszkedési politikája: kétirányú folyamat

Számunkra, Zöldek számára, alapvető annak felismerése, hogy az integrált társadalom olyan társadalom, amely tiszteletben tartja a különböző csoportokat és az egyéneket. Nemcsak a migránsnak kell Európához alkalmazkodnia: Európának is alkalmazkodnia kell a migránshoz. A beilleszkedési folyamat egy párbeszéd, és mint minden más párbeszédnek, ennek is két iránya van. Amennyire elvárjuk a migránsoktól, hogy alkalmazkodjanak egy új társadalomhoz, éppannyira elvárjuk a meglévő társadalomtól is a változást, hogy az újonnan érkezettek érezzék, hogy örömmel fogadják őket.

E párbeszédben az is világos a Zöldek számára, hogy minden embernek el kell fogadnia azokat az elveket, amelyekért sok nő és férfi évtizedeken át küzdött, így például a szekularizációt, a vallás és az állam szétválasztását, a nők jogait, a szexuális kisebbségek jogait, a többségi döntéshozatal demokratikus szabályait, tiszteletben tartva a kisebbségek véleményét, és egyéb elveket.

A Zöldek beilleszkedési politikája: szervezetek és hálózatok

A migránsok minden országban különböző módon szerveződnek. Mi, Zöldek, felismerjük azt, hogy ezek a szervezett magánszemélyek milyen pozitív szerepet játszhatnak a beilleszkedési folyamatban. A formális szervezetekkel egyformán fontosak az egyének informális hálózata, amelyek létét felismerjük és nagyra értékeljük társadalmunkban.

A Zöldek beilleszkedési politikája: a migránsok jogai

Minden migránst megilletnek az alapvető emberi jogok. A családegyesítés e jogok egyike: teljes mértékben tiszteljük azt a mindenkit megillető jogot, hogy saját családjával éljen, amelyet az emberi jogokról szóló európai egyezmény is kimond. Az EU tagállamaiban létezik egy arra irányuló tendencia, hogy akadályozzák az embereket e joguk gyakorlásában, és indokolatlan követelményeket támasztanak azokkal a migránsokkal szemben, akik az Európai Unióban szeretnék egyesíteni családjukat. Az olyan akadályok, mint hogy a származási országban nyelvvizsgát kell letenni, vagy annak megkövetelése, hogy a migráns a minimálbért jóval meghaladó összeget keressen, elfogultak. Mi, Zöldek, elutasítjuk ezeket a követelményeket, és szavatoljuk a családban élés jogát. Más jogok idővel fokozatosan növekedhetnek, addig a pontig, amikor a migránsok ugyanazokkal az egyenlő jogokkal nem rendelkeznek, mint az európai polgárok. Olyan társadalomra törekszünk, amelyben minden egyén egyenlő a törvény előtt.

A menedékjoghhoz való hozzáférés

Minden személynek, aki a genfi egyezmények szerint menedékre szorul, lehetőséget kell adni arra, hogy Európában méltányos menekültügyi eljáráshoz férjen hozzá. A Zöldek követelik, hogy mindig adják meg a méltányos menekültügyi eljáráshoz való hozzáférést azoknak, akiknek erre szüksége van, a menedékkérő által ismert nyelven vagy tolmács segítségével, és az eljárás minden szakaszában ingyenes jogi segítségnyújtással. Minden egyes esetben egyedi értékelésre van szükség, amely a származási országban fennálló emberi jogi helyzetre vonatkozó objektív információkon alapul. Az ügynökségeknek soha nem szabadna „biztonságos harmadik országok” listáit használniuk, amelyek ritkán tükrözik egyes országok nehéz életkörülményeit. Az igény feldolgozásáért felelős ügynökségnek függetlennek kell lennie a kormánytól.

Védelem nem és szexuális irányultság alapján

A származási országból való menekülés nemi okait, mint például a nemi szervek csonkítása, nemi alapon történő elnyomás és vallási üldözés, „becsületbeli bűncselekmények”, nemi erőszak, kényszerabortusz vagy sterilizáció, el kell fogadni minden európai uniós országban a menedék biztosításának okaként, akárcsak a szexuális irányultságon alapuló üldözést. Sem a fent említett üldözések bizonyításával járó elismert nehézségnek, sem a „biztonságos országok” koncepciójának nem lehet negatív hatása a genfi egyezmény szerinti menekültjogállás megadására.

Konfliktus elől menekülő személyek védelme

A konfliktus elől menekülő menedékkérőknek kiváló minőségű védelmet kell nyújtani, olyan minimális jogokkal, mint például a családegyesítés és a munkaerőpiachoz való hozzáférés. Ha a konfliktus, amely elől elmenekültek, három éven túl elhúzódik, letelepedési engedélyt kell kapniuk.

Az éghajlatváltozás miatti menekültek

Léteznek olyan migránsok, lakóhelyüket elhagyni kényszerülő személyek és családjaik, akiknek környezeti katasztrófa miatt kell szülőföldjüket elhagyniuk, amely fokozatos vagy gyors ökológiai vagy éghajlati változásból ered, amelybe beletartozik a tengerszint emelkedése, a partvidék eróziója, az elsivatagosodás, az ökoszisztémák összeomlása, a vízszennyezés és olyan időjárási események, amelyek gyakoribbá váltak és kiszámíthatatlanok. Ennek következtében a lakosok nem élhetnek biztonságos vagy fenntartható életet közvetlen környezetükben. Lehetséges, hogy megszűnik néhány szigeti nép létezése. A menekült szót a világ legtöbb kultúrájában a társadalmi védelem erős erkölcsi összefüggésében használják, de ezt most ki kell terjeszteni azokra is, akik az éghajlatváltozás miatt kényszerülnek elvándorlásra.

A Dublini Egyezmény

Az EGP a Dublin II. egyezmény átdolgozását vagy megszüntetését tartaná helyesnek, mivel aránytalan terhet jelent néhány ország számára, és bonyolítja a menedékjog iránti kérelmek feldolgozását. Ennek az egyezménynek a megszüntetése alapvető a kis, korábbi „tranzitországok”

számára. A tagállamoknak több kölcsönös szolidaritásról kell tanúbizonyságot tenniük a menedékkérelmek felelősségének vállalásában. Az Európai Unió általánosan magas szintű védelmet kell szavatolnia. Véget vetünk annak a rendszernek, amelyben a határmenti országok viselik a migrációs teher nagyját: a menedékkérőknek megengedik, hogy (csak) egyszer a választásuk szerinti országban kérjenek menedékkérelmet, amely nem szükségszerűen az az ország, amelyben beléptek Európába. Az Európai Menekültügyi Alap pénzügyileg kompenzálni fogja azokat a tagállamokat, amelyek a menedékkérők legnagyobb arányával foglalkoznak. A menedékkérőket nem lehet szomszédos országokba kitoloncolni anélkül, hogy előtte ne értékelték volna a menedékkérelmi kérelmet.

Határok

Az EGP azt tartaná helyesnek, ha az Unió külső határainak felügyelete az EU hatáskörévé válna annak érdekében, hogy ne terheljék túl a határországokat. A Frontexnek el kell ismernie a nemzetközi menekültügyi egyezményeket és az emberi jogokról szóló európai egyezményt. Az emberi jogokat be kell építeni a Frontex személyzetének képzésébe. Az EGP bírálja a Frontexet, a határok kezeléséért felelős uniós ügynökséget amiatt, hogy inkább elrettenti a migrásokat, mintsem védené őket, amikor megérkeznek az EU-ba. Az EU-nak soha nem szabadna megakadályoznia az embereket abban, hogy menedékkérelmet kérjenek és elismert menekültekké váljanak. Mivel a migráció okainak kezelése nem a Frontex feladata, nem csökkentheti az EU-ba érkező illegális migránsok számát, azonban a csónakokkal érkezők kimentésével életeket kellene mentenie.

Fogvatartás

Az Európai Zöldek ellenzik azt az elvet, miszerint letartóztatják azokat, akiket nem találtak bűnösnek semmilyen bűncselekményben, csak közigazgatási szabályt sértettek (vagyis megfelelő okmányok nélkül léptek be az Európai Unióba vagy tartózkodnak ott). A fogvatartás igazságügyi paradoxon. Amíg továbbra is létezik a fogvatartás, az EGP azt szorgalmazza, hogy a fogvatartás a lehető legrövidebb ideig tartson (lehetőleg csak néhány napig) és a lehető legjobb körülmények között menjen végbe (ami a rekreációt, a higiéniát és a magánéletet illeti), és azt soha ne alkalmazzák kiskorúak, menedékkérők és rászoruló helyzetben lévők esetében. Minden fogvatartottnak hozzá kell férnie ingyenes jogtanácshoz, szociális segítségnyújtáshoz és egészségügyi ellátáshoz a központon belül. A jobb átláthatóság érdekében a központokat a fogvatartási helyekre vonatkozó előírások ellenőrzéséért felelős intézménynek kellene ellenőriznie. A központokat hozzáférhetővé kell tenni a politikusok, a média, a nem kormányzati szervezetek és a nemzetközi szervezetek számára is. A bilincsek és egyéb megalázó bánásmód alkalmazását a migránsok esetében elítéljük.

Az illegális bevándorlók helyzetének javítása

Sok illegális migráns szenved bizonytalan helyzetétől, a jogok hiányától, valamint a visszaélés és a kizsákmányolás kockázatától. Az illegális migránsoknak hozzá kell férniük az alapvető ellátásokhoz, mint például az egészségügyi ellátáshoz és a gyermekek esetében az oktatáshoz. Az EGP az Európai Unióba való belépés több jogszerű lehetőségének megteremtésével kívánja csökkenteni számukat. Továbbá, az EGP azt tartaná helyesnek, ha legalizálnák azoknak az illegális bevándorlóknak a helyzetét, akik sok éven át szerepet vállaltak a tagállamokban.

Segítségnyújtás az illegális bevándorlóknak

Az EGP különbséget tesz azok között, akik segítik az illegális bevándorlókat (csempészek, menedéket kínálók vagy a tengerből a migránsokat kimentők...), és azok között, akik kizsákmányolják a migránsokat (emberkereskedők, nyomornegyedek lakásainak bérbeadói...). Noha a migránsok kizsákmányolását szankcionálni kell, az okmányok nélküli migránsok segítségét tolerálni kell, és ezt nem szabad bűncselekménynek tekinteni. Azokat a hajókapitányokat, akik csónakon érkező migránsokat mentenek meg, nem szabadna a törvénynek büntetnie. Ehelyett minden tagállamnak meg kellene nyitnia kikötőit a számkivetettek előtt.

Emberkereskedelem, csempészhálózatok

A csempészek megtámadásának legjobb módszere az, ha megfosztjuk őket nyereségüktől. Léteznek olyan politikák, amelyek közvetett hatással vannak az embercsempész vállalkozások nyereségességére. A legalizálási kampányok, az illegális bevándorlóknak adott amnesztia, a munkahelyi képzés csökkenti a csempészek várható nyereségét, mivel csökkenti a közvetítők és a migránsok közötti adósságszerződések végrehajthatóságát. A legális szektorban a

csempésmegállapodások nehezebben érvényesíthetők, a migráns mulaszt, és a rendőrséghez fordulhat védelemért, miután legális jogállást kapott.

Az emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében az emberkereskedelem áldozatainak, akiket arra kényszerítenek (vagy arra kívánnak kényszeríteni), hogy a szexiparban vagy diplomaták háztartásaiban és egyéb háztartásokban dolgozzanak, akiket az EU-ban akaratuk ellenére házasságra kényszerítenek (vagy kívánnak kényszeríteni) stb., tartózkodási jogot és rendes munkavállalási engedélyt kell kapniuk.